

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 216/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokáTT, s.r.o., Nerudova 14, Košice, proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. K2-25C/28/2020 z 28. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 31. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením mestského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť, vec vrátiť mestskému súdu na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.
2. Sťažovateľ je žalobcom v konaní proti Slovenskej republike zastúpenej Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. V poradí druhým rozsudkom zo 14. marca 2023 mestský súd zaviazal žalovaného zaplatiť sťažovateľovi 1 520 eur s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania. Krajský súd uznesením z 11. júna 2024 zmenil rozsudok v zamietavom výroku tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sťažovateľovi 1 140 eur a sťažovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania.
3. Podaním z 2. augusta 2024 sťažovateľ doručil mestskému súdu vyčíslenie trov konania, na základe ktorého si sťažovateľ uplatnil trovy konania v celkovej výške 2 150,21 eur s DPH.
4. Uznesením vyššieho súdneho úradníka z 12. septembra 2024 bol žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania sťažovateľa vo výške 20 eur (za súdny poplatok za podanú žalobu), 16,50 eur (podané

odvolanie) a 1 760,42 eur (náhrada trov právneho zastúpenia). Vyšší súdny úradník nepriznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za porady medzi sťažovateľom (ako klientom) a jeho právnym zástupcom, ktoré sa konali 17. septembra 2021, 3. novembra 2021, 7. marca 2023 a 14. apríla 2023. Považoval síce za preukázané, že porady sa uskutočnili, avšak bez ich ďalšej špecifikácie, čo bolo obsahom takej porady, a preto vyšší súdny úradník objektívne nemohol posúdiť účelnosť uplatňovaného úkonu. Ďalšie porady s klientom sú podľa vyššieho súdneho úradníka účelné iba za situácie, ak v konaní dôjde k mimoriadnym okolnostiam, ktoré si advokát s klientom potrebuje ozrejmiť, čo však sťažovateľ nepreukázal.

5. Mestský súd napadnutým uznesením rozhodol o podanej sťažnosti sťažovateľa tak, že ju zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ namieta nepriznanie náhrady trov konania za porady sťažovateľa s právnym zástupcom. Podľa jeho názoru záznamy z vykonaných porád s klientom jednoznačne preukazujú, že tieto úkony boli vykonané v reakcii na jednotlivé procesné štádiá konania, s ktorými musel byť sťažovateľ oboznámený:

- na porade 17. septembra 2021 bol sťažovateľ oboznámený s vyjadrením žalovaného k podanej žalobe;
- na porade 7. marca 2023 boli prerokované ďalšie procesné postupy s ohľadom na závery odvolacieho súdu a možnosti navrhovať ďalšie dôkazy;
- na porade 3. novembra 2021 a 14. apríla 2023 bol sťažovateľ oboznámený s rozhodnutím prvostupňového súdu a jeho právom podať opravný prostriedok.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na to, že rozhodovanie všeobecného súdu o trovách konania ako o integrálnej súčasť súdneho konania je zásadne výsadou všeobecného súdu. V rámci tohto rozhodovania v zásade ide vždy o aplikáciu jednoduchého práva, takže ústavný súd rozhodnutia o trovách konania meritórne preskúmava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch, ak samotné rozhodnutie všeobecného súdu je takým excesom z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo ide o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnoprávnej roviny, a teda i do práv účastníka konania, ktorý podal ústavnému súdu sťažnosť.

8. Inak povedané, problematika náhrady trov konania by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení zákona, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle, a taktiež v prípade, ak je odôvodnenie súdneho rozhodnutia vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania celkom nedostatočné, t. j. nepreskúmateľné (obdobne napr. I. ÚS 40/2012, II. ÚS 364/2014, II. ÚS 255/2023).

9. Mestský súd v napadnutom uznesení nepriznal vo vzťahu k namietaným poradám sťažovateľa s právnym zástupcom náhradu trov právneho zastúpenia, pretože:

- porada s klientom 17. septembra 2021 nasledovala po podaní vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného a na nasledujúcom pojednávaní (22. septembra 2021) neuviedol sťažovateľ žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie vo veci. Išlo o poukázanie na skutočnosti, ktoré už boli predtým sťažovateľom tvrdené;

- porada s klientom 3. novembra 2021 nasledovala po pojednávaní, ktoré sa konalo 28. októbra 2021, na ktorom došlo iba k vyhláseniu rozsudku, na ktorom sa však sťažovateľ sám nezúčastnil (pričom sa tak mohol dozvedieť odôvodnenie rozhodnutia a bol by priamo poučený aj o možnosti podať opravný prostriedok);

- po porade s klientom 7. marca 2023 nasledovalo pojednávanie, ktoré sa konalo 14. marca 2023, na ktorom sťažovateľ opäť neuviedol žiadne nové skutočnosti;

- porada, ktorá sa konala 14. apríla 2023, nasledovala po pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, a jej obsahom bola opäť len rekapitulácia skutkových okolností prípadu – teda ani v tomto prípade nešlo o nové skutočnosti, ktoré by neboli prejednané v priebehu súdneho konania.

10. Nemožno konštatovať, že by závery mestského súdu o nepriznaní náhrady trov právneho zastúpenia za 4 porady medzi sťažovateľom a jeho právnym zástupcom neboli dostatočne odôvodnené. Napadnuté rozhodnutie obsahuje jasnú a zrozumiteľnú argumentáciu, pre ktorú mestský súd nepovažoval namietané úkony právnej služby za účelné.

11. Základom náhrady trov konania je v tomto prípade § 251 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Úlohou všeobecných súdov je preto v rozhodnutiach o výške náhrady trov konania odôvodniť svoje rozhodnutia týkajúce sa účelnosti úkonov, za ktoré súd priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, čo v tomto prípade aj mestský súd urobil. Úvahy mestského súdu nemožno považovať za nesprávne alebo mylné, a preto vyžadujúce zásah zo strany ústavného súdu. Úlohou ústavného súdu pri rozhodnutí o tom, či došlo k porušeniu ústavných práv nesprávnym posúdením účelnosti jednotlivých úkonov právnej služby v civilnom sporovom konaní, nie je revidovať závery všeobecných súdov, ktoré nie sú prejavom ich svojvôle alebo úplnej rezignácie posúdenia účelnosti jednotlivých úkonov právnej služby (III. ÚS 108/2025).

12. Nie každú komunikáciu strany s jej advokátom je nevyhnutné posúdiť ako ďalšiu a predovšetkým účelnú poradu s klientom trvajúcu viac ako jednu hodinu, tak ako to predpokladá § 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. To platí osobitne pri úkonoch, ktoré predchádzajú iným úkonom (účasť na pojednávaní, písomné podanie), pri ktorých sa, prirodzene, predpokladá príprava, ktorá môže zahŕňať aj tomu predchádzajúcu nevyhnutnú komunikáciu advokáta a jeho klienta (pozri III. ÚS 108/2025).

13. Ústavný súd uzatvára, že mestský súd sa zaoberal uplatnenými argumentmi sťažovateľa, poskytol mu primeranú odpoveď, z ktorej zrozumiteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré považoval sťažovateľom uvedené argumenty za nedôvodné, a tieto dôvody nemožno považovať za svojvoľné

či arbitrárne. Ústavnú sťažnosť preto ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu